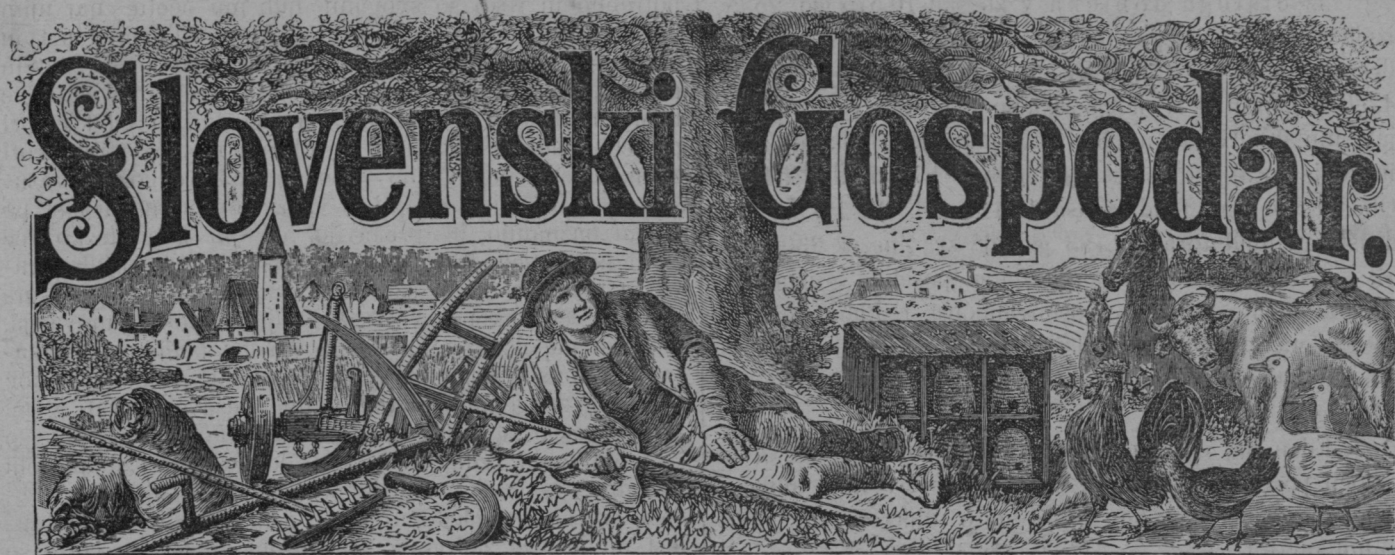




List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrto leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

K Z mesecem marcijem poteklo je naročnikom četrtnikom naročilo. Prosimo torej, naj se podvizajo nadalješnjo naročnino doposlati, da se jim določen list ne pretrga ali ustavi. List stane do 1. julija 65 kr., do 1. oktobra 1 fl. 25 kr. in do konca leta 1 gld. 90 kr. — Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštini nakaznicah.

Upravištvo.

Slov. posojilnica v Mariboru.

Nihče ne čuti bolj, kakor slov. ljudstvo, koliko da je resnice v pogovoru, ki pravi: »Denar je sveta vladar«. Na papirji ima sicer tudi slov. ljudstvo pravice, kakor druga ljudstva, kar jih prebiva v našem cesarstvu, toda v življenji ne; tu ima jerobe, nemške, madjarske in deloma tudi laške. Ti mu štejejo na prste, kaj da mu hasni in česa da se naj drži ali recimo: s čem da se naj zadovolji in to je vse drugo, kakor jezik, ki ga govori slov. ljudstvo in vera, h kateri se šteje skoraj brez vse izjeme.

Možje, ki so vzrastli iz slov. ljudstva in živijo v sredi njega — taki možje pa čutijo, da se tako slov. ljudstvo pokoplje, samo položi v grob, iz katerega ne ustane nikoli več, ako sluša na svoje jerobe. Vsled tega pa skrbijo razumni slov. možje, brez razločka stanú, za to, da rešijo brž ko brž slov. ljudstvo njegovih jerobov in ga ohranijo v življenji. Ne vemo, ali dozdeva se nam, da je najhitreje to mogoče po »posojilnicah« t. j. po ustanovah, v katerih »dobode slov. kmet ali rokodelc denarja na posodo, ako mu ga je treba ali pa ga prinese hraniti, če ga ima, ne pa, da pride prositi jeroba, ki dela na njegovo pogubo, da-si nosi sladke besede na jeziku.

Veselo je, da imamo sedaj že več taci posojilnic in v njih vrsti ni zadnja slov. posojilnica v Mariboru. Če kje, v Mariboru je je treba in ona ima sedaj že svoje

deseto leto za seboj. Iz poročila, ki ga imamo v rokah, podamo našim bralcem nekaj vrstic in upamo, da ga bodo tudi oni veseli, kakor smo ga mi in ravnateljstvo samo, ki nam ga podaje. Na čelu ravnateljstva je gosp. dr. Jarnej Glančnik, čislav odvetnik v Mariboru, in on piše: V teku leta 1891, s katerim je dopolnila slov. posojilnica deseto leto svojega obstanka, pristopilo je 202 novih, izstopilo pa je 47 društvenikov. S tem je naraslo število društvenikov na 1963, in imajo 98 glavnih deležev v znesku 9800 gold. in 3141 upravnih v znesku 31.410 gld., skupaj torej 41.210 gld.

Hranilnih vlog vložilo se je med letom 191.528 gld. 77 kr. in vzdignilo se je 160.987 gld. 60 kr. S kapitalizovanimi obrestmi, ki znašajo 16.291 gld. 88 kr., povzdignilo se je stanje hranilnih vlog za 46.833 gld. 5 kr. in znaša koncem leta 542.803 gld. 40 kr.

Prošenj za posojila vložilo se je v teku leta 534 in 371 prošnja se je ugodilo. Skupaj izposodilo se je med letom 196.668 gold. 23 kr. in vrnilo na posojila 147.357 gld. 50 kr. Stanje posojil povišalo se je toraj za 49.310 gld. 73 kr. in znaša koncem leta 540.807 gld. 5 kr.

Izmed vseh posojil jih je 1787 v skupnem znesku 371.417 gld. 88 kr. na osebni kredit pod poroštvo, ki so se obrestovala po 6% na leto. Hypotekarnih in drugih posojil proti zastavi in 5% obrestim in posojil drugim denarstvenim zavodom, šolskim svetom in občinam, katera so se tudi po 5% obrestovala, bilo je 74 v skupnem znesku 85.986 gld. 17 kr.

Izjemoma obrestovalo se je precejšnje število posojil na osebni kredit, katera pa so se vključila, v večjo varnost porokov, tudi še pri posestvih dolžnikov, vendar pa ne pod strogo pupilarno varnostjo, s 5½% na leto. Takih posojil je bilo 82 v skupnem znesku 83.403 gld.

Celo upravno premoženje se je pomnožilo med letom za 53.633 gld. 13 kr. in je znašalo koncem desetega upravnega leta 633.561 gld. 66 kr.

Iz čistega dobička v znesku 10.575 gld. 25 kr. izplača se, po sklepu občnega zbora dne 21. svečana, društvnikom na njih deleže 5% dividenda. — Znesek 4230 gld. pridjal se je po sklepu občnega zbora specialnemu društvenemu fondu za pokritje slučajnih zgub in se je toraj ta povišal s tem na 13.677 gld. 54 kr. Občni rezervni fond znaša 19.116 gld. 14 kr. in celi društveni fond toraj 32.793 gld. 68 kr. Znesek 2398 gld. 79 kr. se je odločil v pomnoženje posebne »ustanove za dobrodelne namene«, osnovane pri rednem občnem zboru leta 1890, katere dohodek se ima uporabljati za dobrodelne namene. Ta ustanova je narasla s tem na 6406 gld. 41 kr.

Eden del čistega dobička v znesku 900 gld. se je odločil po sklepu občnega zbora, neposredno v dobrodelne namene, posebno v podporo dijakom, dijaškim kuhinjam itd.

Omeniti je še treba vrhu tega Fr. Rapočeve ustanove. Nje prvotni namen je služiti posojilnici za ustanovnino — z nalogom, da se čisti dohodek iz ustanove uporablja v podporo slovenskim dijakom, posebno takim iz Mariborskega in Šoštanskega okraja. Po načrtu izdelanem po posebnem v to poklicanem »odboru za Franc Rapočevo dijaško ustanovo«, uporablja se čisti dohodek te ustanove po polovici v podporo dijakom na visokih šolah in po polovici za prosto hrano dijakom na Mariborskem in Celjskem gimnaziji. »Franc Rapočeva ustanova« je znašala koncem leta 28.564 gld. 70 kr.

Posojilnice lastno premoženje obstoji toraj: Iz zadružnih deležev v znesku 41.210 gld., iz zadružnega fonda 32.793 gld. 68 kr., iz ustanove za dobrodelne namene 6406 gld. 41 kr., in iz »Franc Rapočeve ustanove« 28.564 gld. 70 kr., tedaj skupaj 108.974 gld. 79 kr.

Nasproti znaša tuje, v hranilnih vlogah pri posojilnici naloženo premoženje 542.803 gld. 40 kr. Razmerje med lastnim in tujim premoženjem je toraj blizo, kakor 1 : 5, katero razmerje se more ugodno zmatrati.

Da je v ostalem posojilnično premoženje, lastno in ptuje, v obče varno naloženo, sklepati se da iz tega, da se v teku desetletnega delovanja ni pripetila nobena izguba. — Takó poročilo ravnateljstva in mi pristavimo samo: Bog pomози tudi na dalje!

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberski.

X. Bolezen. O božičnih praznikih so ležali, po tem so se pa po sili še enkrat zravnali in so na starega leta den še šest bolnikov za smrt prevedeli, ker ni bilo od nikod pomoči. Sosedji so bili tudi vsi bolni. Storiili so po besedah Jezusovih: »Dober pastir da svoje življenje za ovce svoje«. Jan. 10, 11. Ko so se na večer mimo svojega križa domu vračali, so njim pljuča že kar gorela in vlč. gospod pater Konrad iz Ptuja so na novega leta dan namesto njih božjo službo opravljali in so potem bolniku svete zakramente umirajočih podelili. Naročili so rajni gospod vse, kar je po smrti

potrebno in rekli so svojemu ljubemu očetu, naj njim poiščejo v omari tisto srajco, ki so njo pred pet in dvajstimi leti pri mašnikovem posvečenju nosili, potem pa za pobožni spomin shranili. Tisto srajco in platnene hlače in nogavice so si dali na klečalnik pred križ pri postelji položiti. Potem so se obrnili na levo stran proti zidu in so gledali vedno v podobo Matere božje z Jezuskom v naročju. Ko mi č. g. o. Konrad nevarnost po pismu naznanijo in pristavijo, da jih bom težko več živih našel, sem si hitro izprosil odpust od šolskih opravil in z brzimi konji sem hitel, kar sem mogel, v Vurberg. V četrtek po sv. Treh kraljih, dne 7. januvarija, ob enih popoldne, sem vstopil v sobo bolnikovo, v katero je zimsko solnce prijazno svojo luč pošiljalo, kakor bi hotelo blagemu bolniku zadnje težave olajšati. Oči bolnikove so se bile v podobo Marijino vprle; prsi so se hudo hudo vzdigovale. Tiho sem se približal postelji in sem se sklonil v znojzu postelje proti njim, in srečala sva se s pogledom. Hotel sem spregovoriti, a žalost mi je grlo zadržila, da nisem mogel, in solze so se mi vtile v takej obilici, da nisem mogel nič več na tenko z očmi razločiti. Gospod me pogledajo čisto mirno in mi rečejo prav na glas in odločno: »Nikar tako! Jaz sem pa ves vesel«. Nehoté sem spomnil njihovega nauka: »Bog ljubi veselega darovalca«. Potem sem njim podelil sv. odvezo, kakor sva se bila že v zdravih dneh pogovorila. Molil sem nekoliko časa klečé pri njihovi postelji. Srce mi je plalo, da mi je kar vroče prihajalo; več sem se jokal, kakor pa molil. Gospodu pa ni stopila niti ena solza v mirne oči, ki so zaupljivo na Marijo gledale. Obudil sem ž njimi vero, upanje in ljubezen in dal sem njim poljubiti sveti križ s popolnimi odpustki sv. Očeta. Z velikim veseljem so križanega Izveličarja poljubili večkrat. Prišel je čas ločitve. Bal sem se tega žalostnega trenotka in prosil Boga, naj me okrepeča. Še enkrat sem bolniku sv. odvezo podelil, da bi njim tako posvečujočo milost božjo še pomnožil, poljubil sem njih zadnjokrat, ki sem njih ljubil, kakor nič drugega na svetu ne. Oni so me eden trenotek pogledali, potem pa oči zopet v Marijo vprli — molčé sva si roke podala, in nisva se videla več na tem svetu. Doma sem drugo jutro za njih sv. mešo daroval in njih božji neskončni ljubezni priporočil, rekoč: »Gospod, katerega ljubiš, je bolan«. Jan. 11, 3. Hitro po tem, ko sem odšel, jelo se njim je motiti, a tudi tedaj niso na drugega nič zmislili, ko na Jezusa in Marijo. Ko njih obiščejo č. g. sosed Šmartinski, pokazali so jim bolnik na Marijo in so rekli: »Glej, to je moja sestrana, Dete je pa moj bratranec!«. Blizo tako je govorila nevesta v visoki pesmi Salamonovi: »Spim, pa moje srce bedi«. 5, 2. Čas njihovega pozemeljskega potovanja je med tem dotekel. Nazadnje se jim je zavest nekoliko povrnila in ves ta časek so premolili; osmega januvarija 1892, ob 11. uri zvečer se je njihova pobožna duša ločila od trohljivega telesa. O božiču so pred dvema letoma Bogu svoje življenje ponudili z veselim srcem v dar, in ravno o božiču so zboleli. Radi so premišljevali trpljenje Kristusovo, zlasti ob petkih, in ravno v petek se je tudi njihova duša vrnila v naročje nebeskega Očeta. Oblekli so jim srajco, ki so njo imeli pri mešnikovem posvečevanju na sebi, in vso obleko, kakor se za sveto mešo spodobi. Oblekli so jim enega tistih plaščev, ki so si ga sami kot kaplan kupili in oblečeni so torej v očitno znamenje svoje gorečnosti za čast božjo. V roke so njim dali rožni venec, ki so ga vsak dan Mariji v čast molili; na prsi so njim položili lep križec, ki so njim ga milostljivi knezoškof podarili v znamenje zadovoljnosti svoje. Kraj njih pa počiva v grobu tudi železni križ Marijaceljski, in še eden križ, ki njim ga je Vurberski gospod graščak podelil. Tako so bili potrpežljivi gospod svoje žive dni velik pri-

jatelj in častitelj sv. križa; zato njim je pa Bog tudi veliko križev pošiljal. O križih pa, ki njih ni Bog naravnost pošiljal, ampak so njim njih drugi nakladali, raje molčim; nečem nikomu težkega srca delati, ker vem, da so tudi oni vsem iz srca odpustili.

Krajni šolski svet in „terna“. Ako je za učiteljsko službo več prosilcev, krajni šolski svet nima pravice, iz vseh si le tri ali tako zvano »terno« izvoliti, marveč mora brez »terne« izreči svoje mnenje o vseh, kakor veli § 5 deželne postave štajarske, dne 17. maja 1888. Deželni zakonik št. 15. Posebne želje pa sme krajni šolski svet pri svoji odpošiljatvi prošenj vselej izreči. Uloge s »terno« bodo se odslej vračale v popravek nazaj krajnemu šol. svetu. Ukaz vis. c. kr. dež. šolskega sveta z dne 21. januarija 1892 št. 254. »Terno« postaviti ima pravico le okrajni šolski svet.

Fr. S. Šegula.

Gospodarske stvari.

Grah in njegova korist.

Sadi se mnogo sort graha, koje se po obliki, barvi, velikosti in času, v katerem dozori, razlikujejo. V obče razločujemo pa te-le poglavitne vrste: navaden zelen grah, velik zelen grah, bel leten grah, rumen leten grah, rumen jesenski grah, tako zvan grmast grah, sivkast okrogel in sivkast voglat grah. Vse te razne sorte graha zahtevajo isto zemljo in isto delo; priporočati je tedaj, da se vsaja ista sorta, katero najlažje uporabimo ali pa razprodamo — paziti se mora seveda na to, katera sorta obnebju in dotični zemlji bolj prija. Če zemlja in zračje grahu ne prija, ne more uspevati, skazi se in komaj dve leti nosi primeren sad. V tem slučaju se mora dotična sorta opustiti ali pa se mora vsako leto novo seme porabiti. A navadno nosijo, kakor skušnja uči, prejšnje sorte več sadu (graha), poznejše pa več stročja. Poprejšnje sorte so tedaj večje vrednosti, ker se bolj boleznij branijo, boljši, malo črviv sad nosijo, in slednjič ker njih stročje tako ne gnije, kakor pri poznejših sortah.

Kar se obnebja dostaje, ni grah tako zbirčen, kajti povsod, kjer pšenica še dozori proti polovici avgusta, obrodi tudi dobro grah. Prvi pogoj uspevanja graha je zemlja, srednje visoka z debelo rodovitno prstjo in s peščeno podlago, koja prepušča vodo. Visoka, suha ali pa nizka močvirnata zemlja ne prija posebno grahu. Najboljša tla za grah so apnena, peščena, ilovnata prst; obrodi vendar tudi v dobri peščenici, ako se je z laporjem ali pa apnom pognojila, ali pa v ilovični zemlji, če je vreme ugodno, da jo dobro prerahljamo. V obče težka zemlja grahu najbolj prija.

Predebel gnoj ni grahu v prid. Če ga debelo pognojimo, rase sicer hitro, a ne razvije kaj posebnega sadu, ampak zgolj stročje. Najboljši grah prinaša zemlja, ki ima toliko moč v sebi, da brez vsakega gnoja rodi cele žetve. Kjer se pa mora vsakokrat na novo gnojiti, tam se naj gnoji poprejšnjo jesen in sicer z živinskim gnojem. Vendar tako gnojenje se dobro obnese le na težji, bolj močvirnati zemlji. Na bolj mehki zemlji je priporočati gnoj, ki se pripravlja iz kostij (tako zvana »koščena melja«) in pepel. S takšnim gnojem pa se naj gnoji le tedaj, kedar se seje. Kjer pa hočejo več stročja nego graha pridelati, tam ni gnoja nikdar preveč. Bolj ko se je gnojilo, tem večji vzraste grah, tem več stročja, temveč slame, boljše rečemo krme obrodi, vrhu tega pa še dobi njiva toliko moč, da lahko vsako poznejše seme v njej dobro uspeva.

Po kaki rastlini pa je najboljšje grah saditi, to je težko razsoditi. Kajti skušnja uči, da grah, zasajen za letnim in zimskim žitom, ravno tako obrodi, kakor grah, zasajen za repico, rudečo peso, konopljo itd. A nikdar se še ni zapazilo, da bi bil grah, ako je zemlja dobro obdelana in rodovitna, zasajen za to rastlino boljše uspeval, kakor za drugo. Vendar je popolnoma odsvetovati, grah za grahom zasadi; kajti v tem slučaju prinese le redkokrat in v najbolj ugodnih okoliščinah primeren sad.

Pri kulturi graha se mora posebno paziti na to, da se grah zasaди globoko v zemljo, ki je popolnoma čista in snažna. Če se grah zaseje v njivo, kjer je ravno poprej dozorelo žito, mora se strnišče naenkrat po žetvi razorati in črez 14 dni povleči. Drugokrat naj se potem orje še v prvi polovici oktobra, in sicer pol tako globoko, kakor kedar se seje. In tako naj ostane zemlja razprašena do časa setve. Kedar se pa grah seje, naj se brazda ravno tako globoko vleče, kakor pri setvi žita. Tako je njiva popolnoma pravilno in dobro obdelana in plevelj ne bode pgnala v toliki meri. Če je pa zemlja ležja, tedaj se grah tudi slobodno seje za pozno repo (strnišnico), katera se je na pol pognojila; pri taki kulturi obrodi grah obilen sad. Ako je zemlja dosti močna in čista, pa se tudi z obilnim uspehom med zimsko žito in grah zaseje pozna repa in špargelj. Če pa delamo narobe, nam je le na kvar. Setva pa se naj vrši, kedar se je zemlja popolnoma posušila. Če že marcija lahko sejemo, so žetve obilnejše nego če še le aprila ali pa majnika sejati moramo. Ako ni mraz posebno hud, ne škoduje grahu. Če si na široko metaje sejal, moraš, ako je zemlja lahka in suha, setev podorati, ako pa je zemlja težja in bolj močvirnata, moraš jo do dobra povleči, ako je vreme ugodno.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 2. aprila v Artičah in v Dramljah. Dne 4. aprila v Šent-Ilji pri Gradiči, pri Sv. Križi na Murskem polji, v Ločah, v Mariboru in v Rušah. Dne 5. aprila v Celji in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Čadrama. (Posvečenje novega križeva pota.) [Konec.] Ravno tisti mil. g. celjski opat so dne 6. t. m. to je 1. nedeljo v postu prišli v konjiški okraj, v Čadram, ne k žalosti pokopa, ampak k veselemu opraviu posvečenja novega križevega pota, katerega je znani slikar g. Tomaž Fantoni v dveh zimah za našo cerkev prav ukusno na platno namalal po Fürich-u in sicer tako, da se bo prej ali slej v novo cerkev po spremenjenem okvirji prenesti zamogel. Po drugem opraviu prišli so imenovani g. in tudi vč. g. dekan iz Bistrice A. Hajšek in še nekateri gg. sosedje in proti dvema se je zbralo v farovžu nad 40 belo oblečenih deklet, ki so v slovesni procesiji nesle okoli cerkve vseh 14 tabel in ko smo v cerkev prišli, so mil. g. posvečitelj v prav prisrčenem nagovoru nam razložili, kako da nam mora premišljevanje trpljenja N. G. J. Kr. ljubo in sladko biti, kakor se od preroka Ezehiela bere, da ko ga je Gospod za preroka poklical, mu je dal zvitek papirja v usta, da ga je pojedel in bil mu je sladek ko med. — Mi ne moremo vsi obiskati dalnjih krajev na Jutrovem, kjer je nekda Kristus hodil, pa obiskujmo in premišlujmo radi sv. križev pot in ravno tistih odpustkov se vdeležimo, kakor če bi šli v sv. deželo. Po nagovoru so se križi in postaje posvetile, obesile in molil se je križev pot in litanije in ljudstva bilo je toliko pričujočega, da je naša

nizka in premala cerkev bila na stropu vsa mokra in se ni bilo kam kreniti. Iz starih listin je razvidno, da se je stari križev pot še le 13. oktobra 1850 za t. v. g. župnika Janeza Kunaj po o. frančiškane, našem rojaku Celestinu Fošner posvetil, a slikarja tega dela, česaravno ni bistvena za odpustke, ni služila v povišanje cerkvene lepote, zato smo po pravici veseli, da nam je naš umetnik tako lepo delo po ceni napravil. Ustrajno se tedaj trudimo za novo cerkev, za katero smo po našem društvu od novega leta dobili 626 fl. novih darov in sicer polovico od tujih dobrotnikov in imamo zdaj 19.600 fl. premoženja. Hvala Bogu in vsem v. g. za ta lepi den 1. postne nedelje!

Iz Škal. (Britka žalost) prešinila je pač vse Škalcane, ko se je raznesla tužna vest, da je preminil njihov rojak, g. Alojzij Glažer, bogoslovec IV. leta, njihov ponos in up. Saj bi bil blagi pokojnik v nekaj mesecih osrečil celo faro, pojoč svojo prvo sv. mašo. Toda neskončna previdnost Božja sklenila je drugače. Nepozabni g. Lojze preselil se je, podoben nežni cvetlici, ko jame najdivnejše brsteti, dne 3. marta v boljšo večnost, uprav takó, kakor njegov nebeški zavetnik sv. Alojzij, ki je tudi le malo mesecev pred svojimi posvečenjem v duhovski stan, bil poklican iz te solzne doline v nebeški raj. Mili pokojnik še ni bil dopolnil 25. leta. Ni še torej štel mnogo let, a dolgotrajno življenje se ne broji po številu let, temveč po bogastvu lepih čednostij — in v tem oziru doživel je rajni sivo starost. — Živel je po vzgledu sv. Alojzija, svojega zaščitnika. Bil je nenavadno nadarjen in marljiv, pa tudi pobožen dijak; šteli so ga vedno med najboljše na Celjski gimnaziji. Kot navdušen Slovan priučil se je že na gimnaziji češkemu in hrvatskemu jeziku; najraje pa se je bavil z milo materinsko, za katero mu je kar plamtelo njegovo nepokvarjeno dobro srce in v njej se je bil vrlo dobro izuril. Neizmerno je ljubil svojo slovensko domovino in oklenil se je z vsem žarom blage svoje duše. Stopivši v Mariborsko bogoslovje po prav dobro dovršenem zrelostnem izpitu, poprijel se je z največjo marljivostjo bogoslovskih predmetov. Bil je zares uzoren bogoslovec, pobožen in marljiv do zadnjega. Še teden dni pred svojo smrtjo vdeležil se je izpita, po katerem se je podal na svoj dom, kjer je mirno v Gospodu zaspal po dolgi mučni bolezn, prejemši z gorečo pobožnostjo sv. zakramente za umirajoče. Kako da je bil spoštovan po celi Šaleški dolini blagi pokojnik, zasvedočil nam je njegov krasni pogreb, katerega se je vdeležilo več č. g. duhovnikov in bogoslovcev, mnogo odličnih Velenjskih tržanov in neseštevna množica ljudstva iz cele doline. Prečastiti gosp. Jakob Hribernik, duhovni vodja v bogoslovji, vodili so spreved in imeli ganljiv govor za rajnim svojim učencem. Vrli Šoštanjski pevci pa so mu zapeli v slovo krasni nagrobnici »Nad zvezdami« in »Blagor mu, ki se spočije«, ki sta nam privabili gorkih solz iz oči. — Zagrnili smo Tvoje telo v črno zemljo, Tvojo dušo pa, mili Lojze, ki je gorela le za Boga in miło Ti slovensko domovino, spremili so nebeški krilateci v neskončno večnost. Tam sniva rajski san. Mi pa se tolažimo ob Tvoji gomili z besedami našega Zveličarja: »Mladenič ni umrl, on le spi«. »Lojze nisi umrl, Ti le spiš«, da se boš prebudil v novo večno življenje. Š.

Iz Slatine. (Šolske-občinske zadeve.) Od vis. dež. šolskega sveta nam je došel ukaz ločiti Svetokrižko št. 1. razredno mešano šolo v deško in deklisko ter ustanoviti dve št. 1. razrednici. Zoper ta ukaz vložil se je rekurz na vis. c. kr. ministerstvo. Vsled tega ukaza imeli bi zidati novo šolo, kajti Svetokrižka ne zadostuje za dve št. 1. razrednici. Toda to je v tako slabih letih nemogoče, tembolj, ker še imamo na šoli pri sv. Križu okoli 7000 fl. dolga. Iz te zadrege hočejo nas rešiti naši

nemškutarji. Ponujajo nam znovič šulvereinsko šolo, kakor cigan svoje kljuse. Pa pozor, kmetje! Slatinčanje vedno trobijo, da bo šola »zastonj«. Toda kdo bo njim verjel, da bo nam lastnik te šole, nemški šulverein, kar 18.000 fl. podaril? Naj dajo omenjeno šolo zapisati — brez pogojev — na gruntih bukvalah našim občinam v last, pa bo vse v redu. Ako pa prevzamemo šolo, dokler je šulverein lastnik, utegne nas vsak čas iztirati iz nje, ali pa prisiliti, da jo plačamo. Da bi nam vrinili šulvereinsko šolo, skliče župan dve občinski seji. Pri prvi — dne 24. sušca — imeli so naši odborniki večino. Ko je bilo treba glasovati, zapusti pet nasprotnih odbornikov sobo, da naši ne bi bili sklepni. Tu bi moral videti, kako se je mudilo g. Migliču! Smical jo je iz sobe, kakor bi mu žgal za hrbtom. Za njim sopihata dva debelotrebušna gospoda. Hu, težka sapa! In za tema pritiskata Nacel in Francel, katera kaj rada pobirata drobtinice padajoče z nemškutarskih miz. Pri drugi seji — dne 27. sušca — ni bilo treba več nemškutarjem postaviti svojih v tako navarnost; kajti vse kimavce svoje so zbobnali skupaj, enega celo pripeljali, ker je že bolj za uni, kakor za ta svet. Do sklepanja bili so nemškutarji kaj gostobesedni; nek zavisten smeh igra njim na obličju, češ: danes bomo vgnali Slovence v kozji rog! Človek obrača, Bog obrne. Eden naših odbornikov se vzdigne ter dokaže, da je seja neveljavna, ker je nepostavno sklicana. Naši odborniki se namreč niso vsi poklicali, kar se je zgodilo že mnogokrat; nasproti pa se nahajajo pri seji možje, ki niso bili nikdar voljeni v občinski odbor. Tudi sta bila v drugem razredu za enega umrlega odbornika kar dva namestnika poklicana. Kako kisle obraze so delali nemškutarji, ko se jim je očitalo njih pošteno (?) ravnanje, da ne rečem več! Vse molči, celo zgovorni Miglič ne črhe besedice. Enega je bilo tako sram, da je kar popal klobuk, pa šel iskat, kje je zidar naredil luknjo v zid. Gospod župan je pa miło prosil, naj vendar ostanejo naši odborniki, naj mu ne delajo te sramote. Pa spomnivši se zadnje seje, so se premislili, popisali celo stvar v občinski zapisnik, se podpisali in odrinili »srečno!« želeč. — Kdo je vlekel ploho? Gotovo nemškutarji.

—r—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nemški liberalci so že blizo kujanja. Vlada namreč noče zoper voljo českih zastopnikov tako zvane česko-nemške sprave samo na ljubo nemškemu kričačem in vsled tega je sedaj na strani zadnjih huda jeza. Se ve, da za-nje, kakor za trote v panji, dela naj vse, »kar leze in grede« v državi, grof Taaffe pa jim še v tem noče biti »na povelje«. — V deželnem zboru na Dunaji, za Spodnje Avstrijsko, so izpremenili občinsko postavo ter bode ondi doba županov ne več za tri, ampak za 6 let. Ne znamo, če je bila že le tolika potreba za to izpremembo.

Štajarsko. Deželno hišo v Gradci so nekoliko prezidali in je delo imel dež. odbor na svoji skrbi. V tem pa so izdali za 51.060 fl. več, kakor se je računalo iz kraja. Slov. poslanci so vsled tega glasovali zoper to izdavo ter jo je dr. Jurtela odločno grajal v imenu svojih tovarišev. — Na zadnjem shodu čevljarjev v Gradci je predsedoval naš rojak g. J. Jurčič in kakor smo sedaj uvideli iz poročila o tem shodu, niso sklenili taci reči, da bi jih grajali. Naj se vpelje obrtniški svet, da pokara take obrtnike, ki so obrti na škodo, to pa je celo hvale vredno.

Koroško. V deželnem zboru v Celovci je bila seja, v kateri se je posvetovalo o proračunu za ljudske šole, jako živa in sta poslanca Muri in Einspieler naštel celotno vrsto grehov nemškemu liberalcem, ki imajo besedo v dež. šolskem svetu in nekoliko tudi dež. predsedniku, Schmidtu - Zabierowu gledé na ljudske šole v slov. občinah. Posebno pa je spekel liberalno gospódo, ko je posl. Muri povedal imena slov. učiteljev, ki so bežali iz dežele, da jih ni dosegla šiba dež. šolsk. sveta v Celovci!

Kranjsko. Deželni zbor v Ljubljani je imel doslej že 9 sej in gre jim posvetovanje doslej precej gladko naprej. — Zadruga trgovcev je neki v Ljubljani najbolj srečna, kedar se pobira za-njo letnina od udov, sicer pa je rada, če se ne izmeni nihče za-njo. Nekaterim trgovcem pa se zdi to le premalo in jo drega, naj se ravna po enaki zadrugi v Mariboru. No posebno veliko se tedaj ne tirja od nje!

Goriško. Nova železnica, ki se začne pri Logatci ter konča v Gorici bi bila na korist celi deželi in zato se potegujejo slov. veljaki za-njo, toda laški možje, ki imajo v dež. zboru in sploh v javnih stvaréh prvo besedo, niso za-njo, ampak za furlansko, ki sega v Italijo. Bog zna, če in katera teh železnic obvelja pri vladi, kajti brez nje ali pa zoper njo ne stavi se nobena.

Tržaško. V Trstu imajo velik »strike« in sicer so zidarji sedaj na vrsti. Nekaj ščubarjev so zaprli, toda s tem še »strike« ni pri kraju. — V mestu je bogatih Slovencev in so še toliko, kolikor narodni, vendar pa se jim očita, da ne pošiljajo svojih otrok v slov. ljudsko šolo — nekaj, kar daje drugim, manj premožnim, slab vzgled, Lahom pa uzrok, da kričijo lahko zoper slov. šolo, češ, da je ni treba.

Hrvaško. Zagreb še nima svojega nadškofa in ni še upanja, da ga že v kratkem dobode. Ogerska vlada hoče na vsak način vriniti hrév. ljudstvu moža, ki je »prijatelj madjarske krvi«, ali doslej ga še ni staknila, kajti pri tem gre beseda tudi sv. očetu v Rimu in pri njih je prvo blagor katol. sv. cerkve, ne pa madjarizem.

Ogersko. V državnem zboru so vsprejeli adreso ali odgovor na prestolni govor Nj. veličanstva. Odgovor se strinja v vsem s sedanjo vlado in zato je vlada lahko z njim zadovoljna. Stranka grofa Apponyia razsaja pa tudi naprej zoper vlado, da-si nima v tem veliko sreče, kajti grof je premalo zbirčen v svojih besedah.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so imenovali novega nuncija ali poslanika za republiko v Braziliji. S tem pripoznajo republiko za redno državo in ona dobi s tem večjo veljavo.

Italijansko. V državnem zboru v Rimu so postavili odbor devetih članov ter mu naložili, naj preudarja, ali kaže carino na vino znižati dotlej, da ga potem zniža tudi Avstrija. Po naših mislih je Avstriji zato ni treba znižati, ker stori to Italija. V tem bi bilo nove pogodbe treba in Avstrija se lahko premisli ter ne zniža carine.

Francosko. V Parizu so si ljudje v silnih strahéh, ker ne mine skorej noči, da ne vzleti kaka hiša v zrak vsled dinamita. V drž. zboru sklepajo vsled tega postavo, ki stavi kazen smrti na dinamitovce t. j. na ljudi, ki položijo kako patrono iz dinamita na kraj, kjer lahko povzročijo škodo. Tuje delavce pa čejo izgnati iz mesta. — »Katoliška zveza« se je razcepila, nasproti pa je oživela »antiklerikalna zveza«; v njej so največji brezbožneži in je vsled tega še bolj hudó, da so si katol. veljaki tako na vskrižje.

Belgijsko. Minister za vananje zadeve je umrl; Chimay je bil vrl katolik in je imela njegova beseda

veliko moči tudi v notranjih državnih rečéh. — Kraljeviča zdravje je šibko in zato že misli kralj Leopold, kaj bode, ako umrje. Hčere nimajo pravice do krone.

Angleško. V Londonu je letos več tujcev, kakor druga leta in sodi se, da jih prihaja največ iz francoske države in v prvi vrsti iz Pariza, kjer je tako nevarno za življenje. Se ve, da so angleški krčmarji tega veseli.

Nemško. Cesar Viljem II. je vsprejel ostavko naučnega ministra, grofa Zedlitzza ter je na njegovo mesto poklical dr. Bosse. Le-ta je že potegnil načrt za šolsko postavo iz posvetovanja, v tem pa je namignil, da ga utegne še kedaj predložiti na novo, če tudi v drugi obliki. Predsedništvo v ministerstvu je prevzel grof Eulenburg in pravi se, da utegne še postati o svojem času tudi državni kancelar. To je tudi mogoče, kajti cesar kaže, da izpreminja rad, čez noč svoje misli.

Rusko. Nad Varšavo so videli v noči več balonov, iz katerih je prišla luč na mesto, da se je videlo vse, kakor po dnevu. Baloni so prišli neki iz Nemčije in če je na celi stvari kaj resnice, bili bi v njih nemški vojniki in cela stvar bi bila jako nevarna za Rusijo, kajti kako more zoper take »špijone« zavarovati svoje trdnjave, svoje vojake?

Srbsko. Radikalci imajo sedaj večino v skupščini, ali njih število se krha ter je mogoče, da se njim postavi nova stranka po konci ali pa potegne z liberalci. Na vsak način pa se mota štenja v tem najmlajšem kraljestvu zmerom čudniše, neprijazno.

Tursko. V Carigradu so ujeli štiri dedove, ki so na sumu, da so bili v zvezi z morilecem bolgarskega poslanika, dr. Vulkovića, morilca pa še niso dobili v roke in najbrž je že tudi odnesel pete na Rusko ali pa prek grške meje.

Grško. Državni zbor je novo ministerstvo razpustilo in je ob enem razpisalo nove volitve na dan 1. maja. Ni še gotovo, če dobi vlada pri teh volitvah za-se večino.

Afrika. Nemška vlada je nastavila kazen smrti na trgovce s sužnji v deželah, katere ima ona v lasti. Želeti je, da storé enako vse evropske države, ki imajo v Afriki kake naselbine.

Amerika. V južni Ameriki je republika Flores; ona je po polnem v rokah katol. mož in še nima framasonov, kakor jih mrgoli po drugih republikah, ki so iz kraja bile dobre, krščanske, dokler jih niso okužili framasoni iz Evrope. — Iz »združenih držav« dobimo od 1. aprila naprej lahko denar po poštnih nakaznicah.

Azija. V Mongolskem je bila ustaja, ali cesarski vojaki so jo zadušili. Sedaj je pa strašna kazen, kajti 8000 jetnikov so postreljali in 500 živih sežgali in ni še konec moritev.

Za poduk in kratek čas.

Kako se je nemškutar izpreobrnul.

(Prizor iz kmečkega življenja. Napisal J. Sattler.)

(Dalje.)

2. Prizor.

Prejšnja in Meh.

Meh. (Ima mehe obešene čez pleča.) Dober dan, oče Brdnik!

Brdnik. Bog ga daj! Kaj pa tebe nosi po svetu?

Meh. Gazim sneg, pojem koledo in vlačim meh. Tudi vam bom eno zapel in zagodel, če dovolite.

Brdnik. Zakaj pa ne, če znaš kako lepo.

Meh. Pa še kako! Takšne še ne zna zložiti T... šolmaster.

Človek brez domoljubja.

Kar drevó brez zal'ga cvetja, Kar podložni brez povelja,
Brez klasovja lepo žito, Brez očeta so sinovi,
Kar je ladja brez zavetja Kar nebesa brez veselja,
Gnana v jezero srdito. Brez vladarja vsi svetovi:

Kar planjava je pobita Oj to človek brez iskrene
Od nevihte, toče sile, Je ljubezni domovine,
Kar je dan brez solnca svita, Ki če žalost jo zadene,
Kar je noč brez lune mile. Zapusti jo, da pogine.

Kar polja brez rož cvetečih, Jo izdaja, zaničuje —
Brez snega najviše gore, Le za tujstvo moč potrosi,
Kar devica brez rudečih Ki ni vreden, da varuje,
Lic, čistosti jasne zore. Da ga v sebi dalj še nosi.

Brdnik. Ta je zares lepa; ko bi jo ti Križanu zapel, kako bi orala po snegu!

Meh. (Vsede in položi mehe poleg sebe na klop.) Njemu sem zapel drugo; veste tisto, kako je komar z muho plesal.

Brdnik. Je-li mu ugajala?

Meh. Hud je bil, kakor sam pajek. Zarezal se je grdo na-me. Menil je morda res, da se norca delam iz njega. Odkar mu je Lipe ušel, kuha sam žolč v svojem nemškutarskem srcu.

Micka. Je-li kaj omenil Lipeta?

Meh. Ko sem ga vprašal po Lipetu, skočil je k višku in pihal, kakor pisan gad; potem pa je vdaril ob mizo in zaklel, da se mi je tema delala. Jaz pa sem si mislil: prav se ti godi, ti brsa nemškutarska, zakaj pa si tako trmast? Ali oče Brdnik, sušo imam v grlu, sušo!

Brdnik. Kako to? Saj imaš celó vinski glas.

Meh. Trezen sem, kakor na Veliko soboto zjutraj.

Brdnik. Zato se držiš tako grdo, ko bi vse nemškutarje požrl brez soli in zabeli. Micka, prinesi mu pijače; potlej bo lažje nategnil svojo »naduho« in lepše pel. Danes poješ, kakor os pri nenamazanem kolesu. (Micka odide smeje.)

Meh. Boljše pa že pojem, ko tista Jirga Kveder v S. . . , kedar razbija s svojimi prsti po orglah, kakor s kladivom po starih črevljih. Ko bi jaz pel v cerkvi, ne mogel bi nihče spati med službo božjo.

Brdnik. Se ve, da ne; ubežali bi vsi. Ali povej nam Tomaž kaj novega; pa ne lagati!

Meh. Bog ne daj! Godec nikdar ne laže. Kaj bi tudi lagal; saj vem zadosti novic. Pel sem in godel daleč okrog. Čul sem marsikaj; ali čakajte malo, da si dušo privežem. (Micka je prinesla vina; Meh si obriše usta z roko.) Bog vas živi, oče Brdnik in tebe Micka še sto let po smrti! (Pije.) A ha! To je pravo mazilo za moje grlo. Zdaj mi bo jezik tekkel, kakor Rušnikova žaga. — Povedal vam bom najprvo o tistem nemčurskem Smodišu pri sv. Vrbanu, saj ga poznate, kako mu je svinja čep unesla . . .

Micka. Jezus, Marija! Svinja mu je čep unesla?

Meh. Da! Smodiš je pil v kleti. Ko se ga že precej nareže, gre v hišo in pusti odprta kletna vrata. Svinja pride v klet, išče repe in korenja, zavoha pa kruh in klobaso, katero je Smodiš pijani pozabil na majhnem sodčeku. Smodiš se brž spomni, da ni zaklenil kleti; krevsa torej po stopnicah v pivnico in zagleda, kako ščetinec zadovoljno kruli in slastno požira kruh in klobaso. Smodiš grdo zakolne. Kaznovati hoče prasio. Pa kako? Na jedenkrat mu šine v glavo čudna misel. Srdit zgrabi svinjo za zadnjo nogo in jo priveže k čepu; potem vzeme palico in mahne. Prašič pa skoči, izdere čep in beži z njim po stopnicah gori. Smodiš plane k sodu in tišči na vso moč obe dlani k luknji, da bi mu ne iztekla dobra stara kapljica in kriči: pomagajte, pomagajte! Naposled mu prihiti žena na pomoč in reši rjavega nemškutarja smešne zadrege.

(Konec prih.)

Smešnica. Sin kupi na sejmu mašno knjižico, vrhu tega najde na tleh ležati karto »pik fanta« in spravi jo v knjigo, češ, da je našel lepo podobo. Ko dospé domu, reče materi: »Glejte, moti, kak s'm lejpe bukuce na sejmu kupu«! Mati ozirajoč si knjigo: »Kaj pa je tu za ana gardoba?« »Ne, moti, ne«, reče sin, »tov je jo svet' Matija, ku 'ma sekiro«.

Razne stvari.

(Deželni zbor.) Predlog dež. odbora, naj se vpelje na mestu c. kr. kmetijske družbe kmetijski svet, kakor smo o njem poročali lani v večih listih, ni obveljal v dež. zboru, pač pa se nastavi kmetijski uradnik pri dež. odboru, ki dobi od tega kmetijske stvari v reševanje. S tem pa brž ne bode veliko koristi za kmetijstvo, gotovi pa so stroški za-nj.

(Vinorejska šola) v Mariboru dobi, po nasvetu dež. zbora, neko poskuševalnico za vinarstvo in sadjarstvo, ob enem pa tudi preskuševalnico za semena. Preskuševalnica in poskuševalnica boste pa brž le nova poskušnja, brez koristi za naše kmete, dokler ostane pri sedanjem nemškem poučevanju.

(Občinske volitve.) V Trstenici pri Kamnici so volili štiri gospode iz Maribora v občinski zastop. Nam se zdi čudno, čemu da niso koj vsega zastopa dali Mariboržanom v roke; to bi bilo bolj »nobel« in obč. seje bi ne stale toliko, ker bi gospodje lahko opravili vse doma, v mestu.

(Županstvo.) V Št. Lovrenci na kor. žel. so imeli zadnji četrtlet volitev župana in dosedanji, g. Št. Fasching ni hotel več vsprejeti županstva, volili so potem g. Jož. Miheliča, c. kr. poštarja v Št. Lovrenci. G. tajniku M. Mogeju ta sprememba ni bila po volji; zakaj da ne, zna že sam, pa mislimo, da tudi novi župan in temu želimo, da se odkriža tajnika, čem prej mu je mogoče.

(C. kr. pošta) v Sevnici je dobila nov pečat, ali na njem stoji le »Lichtenwald«, za »Sevnico« ni prostora. To je golo zasmehovanje slov. ljudstva.

(Sv. misijon.) V Trbovljah so 18. sušča končali sv. misijon. Vodili so ga čč. oo. Lazaristi iz Celja od 10. do 18. marcija. Vdeležitev ljudstva bila je za Trbovlje živahna. Posebno pa je ugajalo snežno in deževno vreme, ker je branilo ljudem poljsko delo. Obhajancev so imeli okoli 2600 ali večinoma ženske in kar je kmetov »stare korenine«.

(Amerikanski trsi.) Na zemljišči c. kr. moške kaznilnice v Mariboru sadijo odslej naprej amerikanske trse ter jim pomaga v tem g. France Matijašič, c. kr. učitelj za to stroko na Ptuji. Kedar bode tukaj dovolj amerikanskih trsov, odajo jih radi tudi posestnikom, ako se zglasijo za-nje v pravem času.

(Slov. pevsko društvo) v Ptuji napravi letos v Šoštanj veliki koncert in sicer dne 14. avgusta. Odbor je že poslal svojim poverjenikom pesmi, da jih razdelijo pevcem in pevkam, ki se hočejo vdeležiti koncerta.

(Meščanske šole.) V Mariboru imamo dve meščanski šoli, za dečke in za dekleta, v Celji pa je za dečke in isto tako je v Radgoni. Le-te šole stanejo deželo veliko denarja, koristi pa iz njih za deželo ni nobenih. Dobro je torej govoril dež. poslanec, g. Fr. Robič, dne 28. marcija v dež. zboru, češ, naj se prenaredijo tako, da bode za-nje mesta prav, kakor zahteva to splošnja postava za ljudske šole.

(Finančno stražo) dobijo v Žalci in službo ima ona v nekaterih občinah pri Celji ter v Vranskem okraji.

Na prodaj 1-3

je posestvo obstoječe iz vinograda, ene njive in travišča, da se lahko ena krava redi. To posestvo se nahaja v Verholjah pri Studenicih, in ima stanovanje za viničarja, kakor tudi lepo zidano poslopje, kder se nahaja na eni strani preša, na drugi izba s kuhinjo in spodaj klet za 60 štrtinjakov vina. To posestvo se proda zaradi bolezni in se dotični prodajalni pogoji zvedo pri **Franc Mlakarju**, posestniku v Hošnici, pošta Slov. Bistrica.

Razumnim možem 1-3

v starosti od 25 do 40 let, neozanimenim in krepkim, popolnoma večim slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, z neomadeževanim dosedanjim življenjem in v popolnoma urejenih finančnih razmerah, ponuja se priložnost pri primerni porabljenosti in izvrstnem vedenju zagotoviti si gotovo in trajno existenco s tem, da prevzamejo mesto **potovalec**, združeno s plačo in postranskimi dohodki, kateri službi se pa imajo izključno in odločno posvetiti. — Oglasé naj se pa **le** take osebe, ki ustrezajo **vsem** stavljenim nalogam z **jednakomerno** pridnostjo in **odločno** vstrajnostjo pri sicer neoprečnem vedenju. — Ko bi prositelj morda ne mogel poganjati se za **mesto potovalec**, a bi bil v stanu **pri svojem poklicu** radi **postranskega zaslužka** delovati, ima tudi priložnost pridobiti si **znaten** tak postranski zaslužek, ki se **vedno** večja in mnogo let traja. — Lastnoročno nemški in slovenski pisane prošnje, katerim je treba pridejati **prepise spričeval** in reference, naj se pošljejo pod „**301.191**“ v **Gradec** poste restante.

Odvetnik 2-2

Dr. Urban Lemež

uljudno naznanja, da je otvoril svojo odvetniško pisarno v

Slovenski Bistrici.

Oves

„Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljati zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako pošto postajo

Benedikt Mertl,
veliki posestnik na graščini Golič pri
Konjicah. 7-8

Finger-jev pravi grenkovec

iz Plzenskega piva,
izdelek trdke

H. A. Finger v Plznu

je izvrstna želodec krepiljoča pijača.

Najnovejša zaloga so pri naslednjih trdkah:

V Celji Alojzij Walland,
v Vojniku A. Scheiblauser;
v Konjicah G. Mischag;
v Frankolovem D. Bezenšek;
v Pletrovičah Jož. Pollanc;
v Žalcu A. Globovčnik;
Sv. Petru Franc Korun;
v Braslovčah J. Bauer;
v Mozirji Milan Pellan;
v Gornjemgradu Franc Scharb;
v Ljubnem F. X. Petek;
v Nazaretu A. Turnšek;
v Šoštanju J. Scharner;
v Šmersdorfu J. Kossar;
v Laškem trgu M. Maitzen;
Sv. Vid M. Javornik;
v Šmarji J. Wagner;
v Zgornji Polskavi R. Cisel;
v Framu Ant. Kossar;
Sv. Lenart J. Sedminek;
Sv. Trojica A. W. Kramer.

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 22-26

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

„Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

Apotheke in

Wien.

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po pravici to ime, ker je veliko takih bolezni, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri katerih se ne bi rabile te kroglice.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih. kate-
rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posode 40 kr., prosto
poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog. 1 škatljica 50 kr., poštne prosto
75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto
65 kr.

Življenska esenca (Praške kapljice) zoper pokvarjenje
želodeca, slabo prebavanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevtične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr.,
poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast
las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela domače, zdravilo za
rane, otekline itd. posodica 50 kr.,
poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sred-
stvo proti slabi prebavi, 1 za-
vitek 1 gld.